

EDİTÖRDEN

Kıymetli Okurlarımız,

2020 senesinin ilk sayısını biraz gecikmeli de olsa sizlere sunmanın mutluluğu içindeyiz. Bu sayıda yer alan çalışmaların tamamının 2019 senesinde hakem değerlendirmesi tamamlanmış çalışmalar olduğunu hatırlatmak istiyoruz. Dergimize yıl içerisinde gönderilen çalışmaların sayısı oldukça fazla. Dergimize olan bu teveccüh bizleri mutlu ediyor. Diğer yandan dergimize gönderilen çalışmaların değerlendirilmesinde ve dergide yer almasında oldukça titiz bir süreç içinde olduğumuzu bilmenizi istiyoruz. Bu hassasiyetimiz, yapılan çalışmaların, alanda ihtiyaç duyulan meselelere yeni yaklaşımlar getirmesi, ele aldığı meseleleri özgün bir yaklaşımla ortaya koyması ve akademiye yeni yapılacak çalışmalara imkân tanıyacak derinlikte olması noktasında yoğunlaşmaktadır. Bu sebeple dergimizde yeni dönemde, yeni konulara, yeni yaklaşımlara ve disiplinler arası çalışmalara daha fazla yer vermek istediğimizi belirtmek istiyoruz.

Bu sayımızda 9 çalışmaya yer veriyoruz.

İlk makale Alev ÜSTÜNDAĞ'ın "*Çocuk Resimlerinden Çocuk Hakları*" isimli çalışmasıdır. Bu çalışmada anaokuluna devam eden çocukların çocuk hakları konusunu görme biçimleri inceleme konusu edilmektedir. Çalışmada çocukların çizdikleri resimlerle birlikte yarı yapılandırılmış görüşmeler analiz edilerek çocukların kendi hakları ile ilgili farkındalık düzeyleri ortaya konulmaktadır. Çocukların genellikle oyun oynama hakkı konusunda benzer eğilimler sergiledikleri çalışmanın öne çıkan bulgularından biridir.

İkinci makale “*Almanya İçin Alternatif Partisi’nin Göçmen Karşıtlığı*” adlı İlhan ARAS ve Akın SAĞIROĞLU’nun birlikte yaptıkları çalışmadır. Bu çalışmada Almanya İçin Alternatif Partisi’nin parti programı ve seçim kampanyalarında kullandığı dil üzerinden göçmenler karşısındaki tutumu konu edilmektedir. Partinin yabancı düşmanlığı İslam karşıtlığı içeren söylemlerinin diğer siyasi partilerin göçmenlerle ilgili söylemlerinin de sertleşmesine neden olduğu ifade edilmektedir. Bu çalışma bir partinin mülteci sorununa yaklaşım biçiminin ilgili diğer resmi ve sivil kurum ve aktörler üzerindeki etkisini Almanya özelinde göstermesi bakımından dikkat çekmektedir.

Burak ACAR ve Ömer Miraç YAMAN’ın “*1923-2018 Yılları Arasında Üretilen “Suç Ve Çocuk” Temalı Akademik Çalışmaların Bibliyometrik Analizi*” isimli çalışması suç ve çocuk temasını ele alan akademik literatürü, eser türleri, dönemler, yazarlar ve temalar üzerinden inceleme konusu etmektedir. Nitel araştırma tasarımına uygun olarak hazırlanan çalışmada yapılan literatür taraması kavram haritaları oluşturularak analiz edilmektedir. Çalışmanın bulgularına bakıldığında suç ve çocuk alanında özellikle 2000 sonrası çalışmaların önemli ölçüde çoğaldığı tematik açıdan bakıldığında ise en çok eserin aile/akran/okul konularında verildiği diğer yandan en az eserin ise madde kullanımı konusunda olduğu ortaya çıkmaktadır. Betimsel düzeyde üretilen akademik eserlerin fazlalığına karşın araştırma düzeyinde üretilen çalışmaların beklenen düzeyde gerçekleşmediği çalışmada öne çıkan bulgulardan bir diğeridir.

“*Refakatsiz Sığınmacı Çocukların Avrupa’ya Yönelik Göç Deneyimleri: Eleştirel Bir Literatür Değerlendirmesi*” isimli Gamze KAÇAR TUNÇ tarafından yapılan çalışma dördüncü makaledir. Bu çalışma mülteciler ve sığınmacılar arasında yer alan kırılğan bir grup olarak refakatsiz çocukları konu etmektedir. Refakatsiz çocuklar konusunun, gerek genel mülteci tartışmaları içerisinde gerekse mevcut literatürde eksikliği hissedilen bir konu olduğu bu sebeple ele alındığı ifade edilmektedir. Özellikle refakatsiz çocukların eğitimi, dil gelişimleri, sosyal uyumları, aile birleşimi süreçleri gibi konularda daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulduğu çalışmanın tespitleri arasındadır.

Beşinci makale Halim BAŞ ve Serkan ETİ’nin “*Türkiye’de Uluslararası Öğrencilerin İstihdamı: Hukuki Boyut Ve Koşullara Dair Bir Araştırma*” adlı

çalışmasıdır. Bu çalışmada Türkiye'deki üniversitelere yurt dışından gelen uluslararası öğrencilerin istihdamına ilişkin hukuki çerçeve ve çalışma koşulları konu edilmektedir. Çalışma çıktılarında Türkiye'de, uluslararası öğrencilere yönelik içerme politikalarının daha güçlü olması, bu bağlamda, kültürel uyum odaklı yeni plan ve stratejilerin benimsenmesi, başta sivil toplum kuruluşları olmak üzere birçok paydaşın katılımıyla şekillenebilecek bir yol haritasına ihtiyaç olduğu ifade edilmektedir.

Hasan YILMAZ'ın "*Türkiye'de Helikopter Ebeveynlik Eğilimi Ve Helikopter Ebeveynlerin Demografik Özellikleri*" adlı çalışması dergide altıncı makale olarak yer almaktadır. Bu çalışmada Türkiye'de helikopter ebeveynliğin yaygınlığı ele alınarak, anne babaların hangi konularda helikopter ebeveyn tutumlarının daha baskın olduğu; yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi, yerleşim yerinin özelliği gibi demografik değişkenlere göre tespit edilmesi hedeflenmektedir. Çalışmanın bulgularına bakıldığında Türkiye'de annelerin üçte birinin, babaların ise yedide birinin helikopter ebeveyn tutuma sahip olduğu, annelerin babalara kıyasla daha fazla helikopter tutum sergiledikleri ifade edilmektedir. Bununla birlikte tek çocuklu, büyük şehirlerde yaşayan ebeveynlerde helikopter tutum daha fazla gözlenirken helikopter ebeveyn tutumunun çocukların cinsiyetinden etkilenmediği de dikkati çeken bulgular arasında sıralanmaktadır.

Yedinci makale Mehmet Merve ÖZAYDIN ve Fatma YEŞİLKAYA'nın kaleme aldıkları "*Sosyal Yardım İstihdam İlişkisinin Belirlenmesi: Refah Rejimleri İçin Bir Panel Veri Analizi*" isimli çalışmadır. Çalışmanın amacı refah rejimlerinde kamu eliyle yürütülen sosyal yardımların istihdama etkisinin panel veri analizi yöntemi kullanılarak belirlenmesi olarak belirtilmektedir. Çalışmada Esping-Andersen'in sınıflandırmasından hareket edilerek belirlenmiş üç refah rejiminde 2005-2016 yılları için sosyal yardımlarla istihdam arasındaki ilişki incelenmektedir. Analiz sonucunda sosyal yardımlarda yaşanan artışın üç refah rejiminde de istihdamda azalışa sebep olabileceği bu sebeple sosyal yardımların ekonomik büyüme süreçleri ile uyumlu bir nitelik içinde geliştirilmesi gerektiği ifade edilmektedir. Farklı refah modelleri içindeki sosyal yardım düzeylerinin istihdam düzeyleri bakımından oluşturdukları farklı sonuçların dikkatle incelenmesi gerektiği, refah modellemesinin de bu incelemenin neticesine göre şekillenmesinin sağlıklı olacağı çalışmanın dikkati çeken çıktıları arasında yer almaktadır.

Derginin sekizinci makalesi Emine ÖZMETE ve Bahadır DİNÇ'in "Yaşlıların 'Göç' Ve 'Yerinde Yaşlanma' Bağlamında Kentsel Dönüşüm İle İlgili Değerlendirmeleri" isimli çalışmasıdır. Bu çalışmada İstanbul ilinin Beykoz ilçesinin Paşabahçe mahallesindeki yaşlı bireylerin göç ve yerinde yaşlanma bağlamında kentsel dönüşüme ilişkin görüşleri analiz konusu edilmektedir. Çalışma bulgularına bakıldığında, yaşlı bireylerin çoğunlukla akrabalarından oluşan komşularıyla birlikte, komşuluk ilişkilerinin ve mahalle kültürünün sağlamış olduğu güvenli çevre içinde yaşamak istedikleri görülmektedir. Bununla birlikte, yaşlı bireylerin her ne kadar altyapı, kent hizmetleri ve planlı bir çevre olmasa da yaşadıkları yeri sevdikleri ve kentsel dönüşüm ile yaşam alanlarının değiştirilmesini istemedikleri anlaşılmaktadır. Bu çerçevede, kente göç ile gelen, yaşamlarını gecekondulu bölgesinde geçiren, yaşadıkları çevrede sosyal bağları güçlü olan bireylerin, yaşlılık dönemlerini de aynı mekânda geçirerek yerinde yaşlanmak istedikleri çalışmanın çıktıları arasında dikkati çekmektedir.

Son makale Yusuf GENÇ, Oğuzhan ÇAVUŞOĞLU ve Mustafa ÇÖPOĞLU tarafından yapılan "Sosyal Politika Geliştirmede Ve Sosyal Hizmet Uygulamalarında Yerelleşme: Sakarya Büyükşehir Belediyesi Sosyal Gelişim Merkezi Örneği" isimli çalışmadır. Bu çalışmanın amacı, sosyal politika uygulamalarının ve sosyal hizmetlerin yerelleştirilerek merkezi yönetim yerine yerinden yönetim tarafından üretilip uygulanmasının önem ve gerekliliğini Sakarya Büyükşehir Belediyesi Sosyal Gelişim Merkezinin hizmetleri ve uygulamaları özelinde açıklamak olarak ifade edilmektedir. Çalışma sonucunda yereldeki sosyal sorunların çözümü için uygulanabilir yerel sosyal politikalar üretilmesi ve yerel yönetimler tarafından sosyal hizmet perspektifinde uygulanmasının merkezi yönetim uygulamalarına göre daha etkin ve verimli olacağı ifade edilmektedir.

Çalışmaların faydalı olması temennisiyle iyi okumalar, selamlar...

Dr. Olgun GÜNDÜZ
Editör